

aby vyzbírala
to drobné kamení.

Drobné vyzbírala,
velkýho nechala;

dobře holubčenka,
dobře udělala.

650. POZNÁNÍ

1293.

Ja, po-zná prý to, po - zná, ke - rá je pa - nen - ka, hla - va u - če - sa - ná ja - ko la - što - věnka.

Ja, pozná prý to, pozná,
kerá je panenka,
hlava učesaná
jako laštověnka.¹⁾

Pozná prý to, pozná,
kerá je ženička,
očka nevyspané
a zbledené líčka.

Pozná prý to, pozná,
kerý je mládenec,
hlava učesaná,
za klobučkem věnec.²⁾

Pozná prý to, pozná,
kerý je ženatý,
očka má nevyspané,
klobúk na očách klapí.

Pozná prý to, pozná,
kdo se v noci žení,
očka má nevyspané
a líčka krásu mění.

¹⁾ Zdaleka poznati,
kerá je panenka,
kerá je panenka
jako fijalenka.

²⁾ Zdaleka já poznám,
keré je mládenec,
keré je mládenec
jak růžové věnec.

1294.

Od Dačic z Volfířova

Pozná, pozná, pozná, ke - rá je panen - ka; ona když jde k tanci, ja - ko majholen - ka, ja - ko majholen - ka.

Pozná, pozná, pozná,
kerá je panenka;
ona když jde k tanci,
jako majholenka.

Pozná, pozná, pozná,
kerej je mládenec;

a on když jde k tanci,
jak růžovej věnec.

Pozná, pozná, pozná,
kerá je už vdaná:
Ona když jde k tanci,
jak hus podškubaná.

Pozná, pozná, pozná,
kerej je ženatej,
a on když jde k tanci,
jak pes cafrnatej.¹⁾

¹⁾ rozstřapený.

651. ČAS

1295. (*Nápěv 422 [788]*)

Z Lipovce

Juž ty můžeš, můj synečku, přestat,
juž ses dost našidil tech lipovských děvčat.

Šak juž sem já, má panenko, přestal,
to mé srdce těší, že sem tebe dostal.¹⁾

¹⁾ Nepřestanu, ješče si povolím,
potom tě, má milá, do Dunaja hodím.

Do Dunaja, do tej hlubočiny,
co by se nad tebú klokočky točily.